×KATAP3ИC×

хКАТАРЗИСх

Съдържание:

3. Хардкор и стрейт едж
6. Нашето поколение
8. Защо вегетарианството не е достатъчно?
11. Интервю с "Резервен План"
15. Стрейт едж анкета
21. Алкохол и безразборен секс
24. Бягство?
25. Модерният свят е свят на отчуждение

Здравейте,

както се досещате този брой на "Катарзис" е посветен на стрейт едж и хардкор/пънк субкултурата.
Благодарим на всички, които помогнаха за списването му
и на цялата мрежа от приятели в интернационалната **DIY** хардкор/пънк общност.
Благодарим на хМишусх от "Резервен план" и на всички останали стрейт едж хлапета,
които дадоха воля на мислите си в тези странички
и на всички артисти, чиито илюстрации сме използвали в тази малка книжка.
На **Trial, Seven Generations** и всички останали любими хардкор групи,
за вдъхновението и отдадеността.
На всички активни хардкор и стрейт едж хлапета,
които се борят за света, който желаят.

XXX

На задната корица - Стивън Патрик Мориси (http://en.wikipedia.org/wiki/Morrissey)

Всички материали, включени в "Катарзис", са използвани без комерсиална цел. Няма запазени права.

Чувствайте се свободни да използвате всяка част от книжката, както намерите за добре.

хКАТАРЗИСх

XXX

Работи, купи и умри – към това може да се добави пий, пуши, е.. - това е животът, който нашите връстници искат да живеят. Чувството на общност е загубено, солидарността между хората е нещо, което почти не може да видиш, парите и рекламата управляват всички аспекти на нашите животи. Този бърз живот и бързата храна, която всички ядат, отравят нашето тяло, мечти, дух. Това е светът, но той е в грешка.

Но хардкор музиката, концертите, дейностите, зиновете, идеите. Хардкор семейството - всички наши братя и сестри. Енергията на всички хлапета. Стрейт едж начина на живот. Това е фонът на нашите действия. С всеки удар на нашите сърца ние доказваме на света, че е в грешка.

DIY, HARDCORE, STRAIGHT EDGE!

Без наркотици, без цигари, без алкохол, просто младежи, които се забавляват.

Нашият стил, нашите разговори, нашите послания, нашата отдаденост. Имаме възможността да изразяваме по наш начин всичко, което обичаме или мразим, всичко, което подкрепяме или отхвърляме. Това е мястото, където се срещат социалните и политически послания с емоционалните и личните чувства. Хардкор пънк музиката е средството за прокарване на посланията, а стрейт едж е личната манифестация, че светът е в грешка. А духът на DIY (Направи си сам) създателността е нерушим. Хардкор и стрейт едж могат да бъдат отдушник за нашите емоционални и лични проблеми, да изразим позиция срещу всички несправедливости на света и опиянената от властта, угентяването на хора/животни/природа, егоизма, съперничеството, наркотиците и алкохола култура и общество около нас.

Кратка история на стрейт едж хардкор музиката

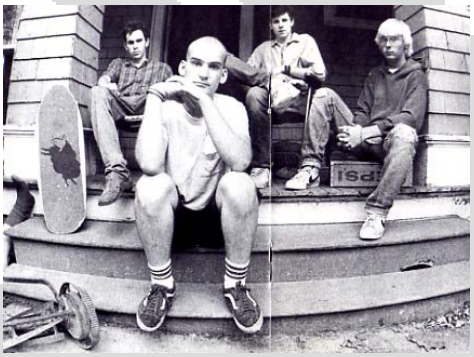

Всичко започва в американската столица Вашингтон през 1979/1980 г. The Teen Idles са вероятно първата пънк група, която се обявява за стрейт едж и носи радикалната идея за внимание и трезвен лайфстайл в декадентната пънк-рок сцена. По същото време, с цел да се разграничат от позьорските и продажни пънк банди, които вече дори музикално се отделят от суровото пънк звучене (почват да правят „ню-уейв" или „пост-пънк"), групите като Teen Idles създават ново понятие – HARDCORE. Хардкор означава твърдото ядро на пънкарите („the hard core of the punx").

Не последователи на моди или фенове на продажни рок банди, а истински отдадени хлапета, които правят собствена грубиянска музика.
Хлапета, които са отдадени на „сцена". Здраво свързана ъндърграунд субкултура, която се събира около радикална пънк музика и алтернативен лайфстайл за хиляди младежи във времената на Роналд Рейгън и Маргарет Тачър…

Едно от местата, в които се събират американските хардкор банди – „The Atlantic Club" (по-късно „9:30 Club") разрешава на непълнолетни да влизат на концертите там, но на входа всички те трябва да бъдат маркирани с хикс върху обратната страна на дланите, който има подобен хикс не може да си поръча алкохол от бара. След като в сцената се появява понятието стрейт едж, знакът „X" става символ на движението. По това време стрейт-едж хардкорът е бърз, гневен, триакорден трашарски пънк, а бандите се стремят да свирят колкото могат по-бързо и яростно. Музиката е бунтарска, текстовете са радикални – често силно политизирани, а Роналд Рейгън е един от главните лирически герои. Да бъдеш стрейт едж значи да имаш способността да мислиш трезво и да правиш своите житейски избори, без да бъдеш манипулиран/а от обществото и неговите отрови – алкохола, цигарите, наркотиците, „забавленията"…

Стрейт едж е акт на бунтарство – обществото се стреми да държи всички в апатия и конформизъм, алкохола и наркотиците правят тийнейджърите глупави, кара ги да се примиряват и да не задават въпроси за обществото, канализират техния бунт в безсмислен и самоунищожителен, вместо към провокиращ мисленето и съзидателността. Можете да усетите гнева и страстите на стрейт-едж хлапетата в музиката.

Ранната стрейт едж сцена създава истински хардкор пънк – мощен, страстен, с искрени послания – The Teen Idles, Minor Threat, SOA, SSD, Government Issue, The Abused, The Faith, Stalag 13… Не след дълго банди като Lärm и Skeezicks отговарят с европейския поглед върху нещата.

А след това вече щафетата поемат бандите от следващото поколение като Youth Of Today, Justice League, Chain Of Strength, Gorilla Biscuits – тази стрейт-едж хардкор експлозия, наречена "Youth Crew" вълна се случва около 1988. Dischord се насочва към по-мелодично и експериментално звучащи проекти като Rites Of Spring или Fugazi, но Revelation Records започва да издава всички тези „Youth Crew" хардкор групи.

В края на 80-те, банди като Judge и Integrity метълизират хардкора и водят до много по-тежкия (метълски) хардкор, с който се характеризират 90-те – новата школа приема стрейт едж идеите като основа за по-интелигентен и комплексен хардкор със сериозни социални/политически послания и активизъм за правата на животните и дълбока екология – Groundwork, Framework, Gatekeeper, Green Rage, Raid, Chokehold, Trial, Culture, Disembodied, Threadbare, Unbroken, Unborn, Catharsis, Birthright, Lifeforce, крайнопротиворечиви като Vegan Reich, получили мейнстрийм фокус като Earth Crisis от Сиракуза (Ню Йорк) или Refused от веган стрейт едж столицата на Европа – Умео (Швеция). През 90-те стрейт едж хардкора поема в много и най-различни посоки и е трудно да бъдат обхванати всичките течения и вълни в хардкор сцените от тогава насам.

SS DECONTROL

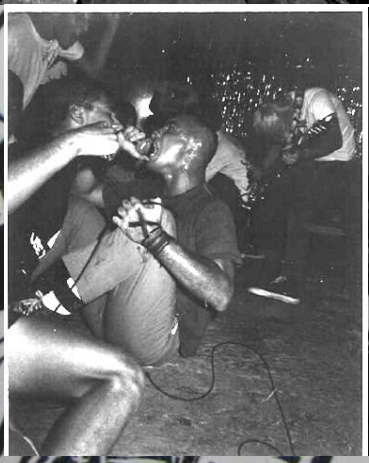

SANTA CRUZ

НАШЕТО ПОКОЛЕНИЕ

Здравейте, приятели,

Започвам една поредица, с която не искам да звуча патетично, нито меланхолично, просто такъв си ми е стила... Ще се опитам да кажа нещо, а дали ще го прочетете, разберете, дали ще ви хареса... Е, надявам се.

Кое е моето поколение? Родените в една и съща година? В един и същи период от 5, от 10, от колко години? А децата? Нима моите деца не са "мое" поколение? Децата на моите деца и тях ще нарека мое поколение. Но, да ви кажа, някак си ми е самотно. Да си имам само мое поколение?! Не, не. Ще го нарека наше и нека бъде една прогресия безкрай. Време е да се опитаме да бъдем над разделението между поколенията, над всеки предразсъдък, за да вземем живота си обратно, в своите ръце. Мисля, че ако ще изграждаме свободно общество са нужни всички хора, колкото по-различни един от друг, толкова по-сигурно е, че плодът на сътрудничеството ще е здрав и ползотворен.

Звучи прекрасно, но защо не става? Отговорът, който предлагам тук е прост: имаме много врагове. Ще ви изненадам ли ако изредя не личности, нито идеологии, които знаем наизуст. Ако заговоря за "демони"... "Демоните" са "печалбата" дадена ни от "Господаря Капитализъм", "владетеля" на "мрака". Ще започна от най-разпространения, често подценявания заради масовата употреба, "лесен" "път" за "бягство", общопризнатия носител на "сбъднати" "мечтания" – АЛКОХОЛЪТ. В психологията има описани интересни явления. Едно от тях е "отиграване на ситуации", представяйки си подсъзнателно, че преживява нещо, човек се освобождава. Лошо няма. Въображението ни спасява от болката, но злоупотребата с алкохола убива въображението. Дори до един момент да помага, след определен етап опасното и силно успокоително, най-популярния стимулант отключва "демони".

Подобно на вампир от неоготиката човекът живеещ в "свят на сенките" забравя дните и съска зловещо за "истински живите": "още малко, дайте ми още малко, още..." Още малко за да дишам, за да се движа, за да говоря... Подобен на Ам-Гъл от "Властелинът на пръстените", той не напада другарите си заради пръстен, по-жалък е, прави го заради любимата си напитка. "Пиенето ми!", ужаса да не му изпият бутилката, неговата бутилка. Познато ли ви е?! На някои начинаещи в "изкуството" на чашката може да им звучи нелепо, но видях и почувствах твърде много подобни ситуации... Всички хора бяха живи...

"Дай ми още, още малко..." Усмивка. Празнота ...Нищо. Нищото завзема вселената Фантазия, на истинското опиянение, дадено ни по рождение... Обърнете се към съучениците си, колегите си, замислете се за удоволствията си, завзема ли света ни Нищото, според вас... "Дай ми още, още малко..." Усмивка. Празнота ...Нищо..." Ето бутилка водка. Така наречения спиртуоз. А в непосредствена близост вие виждате Николай Иванович Серхухов. Ето над бутилката се издигат спиртуозни пари. Погледнете как диша с нос Николай Иванович. Погледнете как той се облизва и как премрежва очи... Но обърнете внимание на това, че зад гърба на Николай Иванович няма нищо. Не че там да няма скрин или шкаф... а съвсем нищо, даже въздух няма... Сега дойде ред да кажем, че не само зад гърба на Николай Иванович, но и от пред, така да се каже, пред гърдите, и изобщо наоколо няма нищо... Пълно отсъствие на всякакво съществуване или както се шегували някога: отсъствие на присъствие... Само че хайде да се интересуваме само от спиртуоза и Николай Иванович. Представете си, Николай Иванович надниква във вътрешността на бутилката със спиртуоз, после я поднася към устните... Ама че номер! Николай Иванович изпи спиртуоза и замига с очи! Ама че номер! Как го направи! А ние сега сме длъжни да кажем ето какво: собствено, не само зад гърба на Николай Иванович или отпред или наоколо само, а също така и отвътре на Николай Иванович нямаше нищо, нищо не съществуваше.."

"Още малко, искам само мъничко, едно мъничко, и още едно.." Сравнете го с "Никой не ме разбира". "Никой не ме разбира" е мото на тинейджърите. Съдържа в себе си първичен бунт на осъзнаващия се еманципиращ се дух и отрицание на обществото. Индивидуализмът на младостта. Молбата за още малко, не асоциирам с младостта.

В този ред на мисли тя ми навява за мислите на хората отиващи бавно към смъртта, видели " това – онова", прекарали много нощи под масата. За смъртта обаче няма гаранция и възрасти. Стотици, хиляди, милиони хора загиват от инциденти, болести и по-лошо... За къде да се пазим, за къде и кога да пазим тази машинка тялото? Машинка, не! Тялото е прекрасен инструмент, способен на чудеса... Да, едно от тях е способността за сетивни преживявания, наслаждения. Не е ли по-добре от рано да забравим за смъртта опиянявайки се, потъвайки в безкраен купон? Бързайки в бягството от мисълта за неизбежния край, ускорявайки го следвайки нагона към Танатос, влюбени в смъртта, но влюбени в своята смърт, тоест в себе си. Егоизмът се засилва, комплексите замълчават, избиват се, удоволствието става основен мотив, но самотата остава... Всеки по-дълго "на пътя" го знае, самотата е спътникът на вечния купон..

"Още малко, още малко" музика до дупка, монотонно поклащане, цигари, безсмислици, безсмислици, алкохол... Къде е любовта, не беше ли тя търсенето на младостта ми, къде е младостта ми? Къде е живота ми? Мисля, задаваш ако си въпроси ти, все пак го имаш: живота, шанса и избора... Патетично е... прекалено е... А и аз не съм старец... не и мъдър старец... Само че си спомням... "талисмана"... на пънкарите...

"Nice 'N' Sleazy", както пеят The Stranglers. Готин и долнопробен. Красив, малък, автентичен, невероятен... Но на каква цена "Все они в кожаных куртках, Все они большого роста", "Всички бяха с кожени якета, всички не високи момчета"... отнесени към онова момче от моето поколение думите на група Кино "Мама анархия", пасват. Не, Кино не са пели за него, нито Стренглърс... На ръст беше не повече от метър и нещо, 11 годишно хлапе, ще каже човек... с шарен по-висок от него гребен, рокерско яке, шипове, кубинки, изтъркани дънки с безопасни игли, интересна фланелка, гривни. При по-внимателен поглед и разговор се виждаше разликата - бръчките, изморените движения на възрастния, жестикулирайки ужасно много с цигара в ръка. Не беше пораснал. "Талисманът" беше започвал употребата на алкохол и тютюн рано. Страшно много хора го боготворяха като някаква "култова личност", както беше модерно из ъндърграунда, както е модерно не само там и днес, "на тъмно", а и "на светло". Такъв го помня, такъв почина, бързо неговия организъм се отрови. Всичко му дойде в повече заради ранния старт на "демонологията", но и заради самия "демон" алкохола.

Не случайно казват, че не прощава нито на млади, нито на стари, но на младите по-малко...Алкохолик на 17, болен, не му стигаше и искаше "още и още, и още" замайване, мина на хероин... Сега, обаче, ще избягам с поредното клише и ще кажа: за това, друг път. Тогава аз също бях на толкова, на 16 – 17, кой знае защо не можех да го възприема като "талисман", както го наричаха... Тъжен, останал вечно нисък, но преждевременно странен образ... отиде в нищото...

Наздраве за нашето поколение, мир на праха му и на хилядите жертви на алкохола в нищото. И както пее мой приятел романтичен пияница с китара кухарка, който знае добре за всички "демони"...

"Да разпалиме огнищата, да издухаме нищото..." пияница, а?, ще кажете, а до сега какво говори? Е, и?! Готин човек. Идеален за цитиране поет. Пиянде. Нада ли би препоръчал своята "терапия" някому...

автор: Али Баба

Цитатите без обяснение са от:

1. Из Даниил Хармс "За явленията и съществуванията"
2. Фантазия - вълшебния свят нападнат от Нищото, от "Приказка безкрай" на Михаел Енде

VEGAN STRAIGHT EDGE: Защо вегетарианството не е достатъчно?

Вегетарианските идеи винаги са били пряко свързани със стрейт едж сцената. Още най-първите стрейт едж "проповедници" са също и проповедници на вегетарианството. Групи като Minor Threat, Youth of Today, Insted, Gorilla Biscuits и мн.др. имат членове вегетарианци и/или песни заклеймяващи жестокостите над животни и месото. Съвсем логично е за някой, който иска да отхвърли културната норма на употреба на алкохолни и цигарени изделия, да отвори своите очи и относно културната епидимия на консумиране на потребителските продукти, свързани с насилие и жестокости над животни.

Ако се наричате стрейт едж и сте лакто-ово вегетарианец, може би имате уважение към веганството и цените хората, които са направили своя избор да бъдат вегани. Но дори и да сте съгласни с идеите, стоящи зад етичния и социалния веганизъм, много от вас може би си мислят, че да бъдеш веган е прекалено трудно, прекалено обвързващо, прекалено радикално и прекалено дразнещо, че да се справите с него. Като компромис може да решите да станете или останете вегетарианци, защото това изглежда отговорно решение, което също е етично към животните. Плюс това не можете да си представите да се откажете от сиренето, сметаната, сладоледа, бърканите яйца или каквито и други животински продукти да ползвате. Разбираме положението ви, но искрено вярваме, че ако наистина изпитвате състрадание към животните, то трябва да направите следващата стъпка. Докато вегетарианството изглежда удобно във връзка с правата на животните, то същото включва навици, които създават огромен дискомфорт и са свързани с не по-малки жестокости, страдание и смърт на животни, за които твърдите че ви е грижа. Ей, не изстрелвайте веднага: „прекарал/а съм достатъчно време като самодоволен, самоуверен „етичен" лакто-ово вегетарианец и съм наясно с нещата".

Много вегани (и веган стрейт-едж хлапета), преди да станат такива са преминали през период на лакто-ово вегетарианство, мислейки, че правят нещо добро за животните като вегетарианци, но се оказва, че това не решава целия проблем и ако вие сте вегетарианец, консумиращ яйца или мляко, то вие също сте част от проблема. Да, това е доста безкомпромисно, но преди да започнете да проклинате радикалните вегански келеши, обърнете внимание на тези две големи причини защо вегетарианството не е достатъчно да се решат проблемите на експлоатираните животни.

<u>Причина #1:</u>

Докато консумацията на месо е пряко свързана с насилие, жестокости и смърт за животни, то много вегетарианци смятат, че консумацията на яйца и мляко не включва убийства. Поради тази причина, консумацията на тези продукти не е грешна от морална гледна точка, защото не се отнемат пряко животи. Този подход е изключително грешен, защото не се взимат под внимание методите за добиване на тези продукти. Не бива да се забравя, че животновъдството е преди всичко бизнес, целящ да извлече печалби на гърба на животните и да се постигне максимално възможната ефективност. С малката печалба, която имат производителите, те не могат да си позволят да запазят животното, ако не е доходоносно. Така че, например, кокошките, които снасят яйца, след определено време биват заклани. Индустрията има много хитри начини да се отърве от така наречените „отработени носачки", които включват в промишленото животновъдство процедури от вкарването им в миниатюрни газови камери до подлагането им на електрошок и чупене на вратове. По същия начин е и когато „добива" на дадена крава спадне под средния на стадото, като това може да се дължи на болест или на възрастта ѝ. Повечето крави, използвани за мляко, свършват така наречения „полезен" живот в кланици, много, много години преди да ги достигне естествената смърт, след това те се превръщат в говеждо месо и други продукти.

Друг очевиден проблем, за който много вегетарианци не си дават сметка, е това какво става с мъжките индивиди в целия този процес. Носачките и кравите са женски.

Тъй като животните дават поколение, в което мъжките и женските са в равен брой, какво всъщност става с тези 50% мъжки? В случая с носачките мъжките са абсолютно ненужни за производителя. След като не снасят яйца, месото им не е хубаво, то те нямат никаква стойност за отглеждане (това включва всички производители на яйца, включително тези произвеждащи био-яйца или яйца от „свободно отглеждани" носачки. Всъщност думата "био", в превод означава "живот", какъв живот има в един кренвирш, буца кашкавал или изпържено яйце? Единствените истински био-продукти са пресните плодове, зеленчуци, ядки и пр., отглеждани според принципите на биологичното земеделие и пермакултурата). Така мъжките още при раждането си биват отхвърляни и смачквани живи за така наречен „суров протеин", или биват запечатвани в найлонови пликове и хвърляни в контейнерите, където бавно се задушават по невъобразимо жесток начин. За млеконадойните крави положението е същото (мъжките не могат да дават мляко). Мъжките биват отделени насила от майките им и биват продадени като често свършват като телета за производство на телешко месо. Дълбоко объркани и ужасени от липсата на майка им, тези малки със стаден инстинкт едва имат шанс да опознаят света, когато ги връзват с вериги в малък сандък, за да не развиват мускулатурата си. Защото телешкото месо с розов оттенък е с най-висока цена на пазара, то тези ужасени животни - животни, които определено са съзнателни, които ясно разбират и чувстват света около тях - ще прекарат краткия си живот по този начин, страдащи и объркани в този ад на земята, само за да могат лакто-ово вегетарианците и етичните веге стрейт-едж хлапета да получат чашата си прясно мляко от тази така наречена „ненараняваща" система. Както виждате яйцата и млякото, придобити по безболезнен начин, са само фантазия и ако ти си вегетарианец, сега е момента да се замислиш и да спреш да живееш в лъжа. Винаги индустрията на смъртта (месото) върви ръка за ръка с индустрията на млечните продукти и яйцата. Собствениците на кланици са собственици и акционери също и в млечната промишленост. Индустриите, експлоатиращи животни и слагащи цена на техния живот са неразривно взаимосвързани и това е неоспорим факт. Може да се засипеш с извинения за това как не можеш да бъдеш веган, но тези извинения не помагат на животните, за които ти като „вегетарианец, борещ се за правата на животните" твърдиш, че те е грижа.

Причина #2:

Другата голяма причина е свързана с това, че лакто-ово вегетарианството е безсмислено от гледна точка на проблема, свързан с доминирането на хората над животните, т.е. антропоцентричният светоглед, според който животните са създадени, за да служат на човека като негови роби, суровини и продукти, на които може да сложи етикет с цена, или да се разпорежда както си иска с техния живот. Веганството, като социално движение - и ако искаме да бъдем сериозни относно социалните движения, веганизма, стрейт-еджа, антиавторитарните идеи като анархизма и пр., трябва да започнем изграждането на движение, което надхвърля само консумацията - т.е., което се стреми да предефинира начина, по който хората гледат на животните, по който гледат на експлоатацията, правата на хората, животните и природата като цяло. Да бъдеш веган означава да приемеш, че животните имат права, които не могат да бъдат нарушавани поради удобство, традиция или вкус. Много от основните права, за които веганите се борят са подобни на тези, на които всички държим: да не бъдем собственост на някой друг, правото да не ни нараняват и да сме в безопастност. Веганството може да бъде разглеждано като продължение на аболиционистките (за отмяна на робството на чернокожите), феминистките, екологичните и другите еманципиращи социални движения от XX век. Казано накратко, ние се мъчим да премахнем робството на животните и да предоставим на животните пакет с неотменими права. Този аргумент автоматично отхвърля всякакви извинения, че първата причина, която разгледахме нагоре е свързана само с промишленото животновъдство, но няма нищо лошо в това да се гледат домашни животни на село, гледани с любов и уважение, които биват пускани да си пасат на свобода. Дори и да има начин за производството на яйца и мляко, който да не включва смърт на милиони животни, то производителя пак ще трябва да контролира и да се налага над животните, за да задоволи потребностите на потребителите (дори и той самият да е единственият потребител) - потребители, които включват не само "месоядни копелета", а и легиони от лакто-ово вегетарианци. След като имат пълна собственост над животите на тези животни, то пастирите, фермерите и пр. хора се разпореждат с живота и популацията на тези животни, дори и да се отнасят добре с тях, тези животни си остават роби, които всеки един ден от живота си живеят, за да изпълнят изисквания различни от техните собствени желания и нужди.

Въпреки, че на различните места са различни данните за раждаемостта и робството, и това че някои продукти носят етикет „местен”, „свободно отглеждан”, „Био”, то митът за животински продукти, получени по състрадателен начин си остава само мит. Като хора, загрижени за правата на хората, животните и природата, ние имаме голямо бреме за носене, което заслужава нашето внимание и усилия.

Мащабът на тази задача е поразителен, но всички можем да помогнем за промяната. Добрата новина, е че сте в състояние да направите нещо относно този проблем и да направите положителна промяна в живота си, като признаете важността на живота на животните. Лошата новина е, че милиарди (ДА! Милиарди) животни умират всяка година и вече не можем да си позволим самостоятелни половинчати мерки или разводнени извинения и повече, и повече животни да живеят и умират в мизерия. Вместо да гледаме от гледната точка на по-малката съпротива, ние трябва да служим за пример. Веган и стрейт едж - социално движение и съпротива! Ние трябва постоянно да работим, за да предефинираме и преосмисляме отношенията между хората и животните, и да създадем модел за промени относно тези взаимоотношения в нашето ежедневие. Дължим поне това на тези, за които претендираме, че ни е грижа, за тези, които не могат да говорят, но се нуждаят от нашия глас в тяхна защита. Стига се до това: ако те е грижа за благосъстоянието на животните, и те е грижа за тяхното ненужно страдание и смърт, тогава трябва да спрем да преправяме динамиката, която наранява животните. Като жива форма на протест, веганството е израз на това желание за правосъдие, висцерална и логична реакция относно ужаса, който преживяват други в наше име. А вегетарианството не включва отхвърлянето на ужасяващи индустрии на жестокости, такива като вивисекцията, цирковете с животни, кървавите "спортове" на лова и риболова и пр.

Време е да се откажем от тази реликва - наречена вегетарианство - и да направим първата и най-важна стъпка срещу системата, която третира животните не като живи същества, които могат да чувстват, обичат и живеят свободно, а като средства за извличане на печалба. Същата система, която създава войни, глад, мизерия, отчаяние и смърт за хората, които не могат да спечелят и да се съревновават равностойно в непрестанната борба за натрупване на капитали, власт и сила. Време е да направим тази стъпка и да осмислим веганството!

Ако си стрейт едж, защото "наркотиците и алкохола замърсяват моето тяло" - ...значи трябва да предприемеш диета, която изключва животинските продукти, защото месото и млечните продукти са пълни с нездравословен холестерол, антибиотици, хормони, канцерогени и т.н.

Ако си стрейт едж, защото "наркотиците и алкохола убиват" - ...значи трябва да осмислиш веганството, защото месото и млчените продукти са много по-голям фактор за сърдечни и други видове заболявания, отколкото цигарите и алкохола.

Ако си стрейт едж, защото "не искам да бъда пристрастен към нищо" - ...значи трябва да се откажеш от месото и млечните продукти, защото чисто и просто съществува физическа зависимост към месото и млечните продукти.

И още много причини защо стрейт едж трябва да върви с веганството. И ако харесвате стрейт едж групи, които пеят за вегетарианство, тогава чуйте и страхотни хардкор/пънк групи, които пеят за веганство и пълна свобода за хората, животните и планетата, такива стари и нови веган стрейт едж групи като Downcast, Struggle, Unbroken, Chokehold, Morning Again, Refused, Abhinanda, Birthright, Earth Crisis, Trial, 7 Generations, Gather, Resist And Exist, Risen, Cherem, Anchor, Kingdom, To Kill и мн.др.

"Mass-murder, demonic cruelty - Absolute fascism.
To end the enslavement and slaughter, the antidote is veganism.
Don't let your outrage for injustice end where your selfishness begins"
- Earth Crisis

Здрасти, ще може ли да представиш себе си и Резервен План? От колко години сте заедно, твоя ли беше идеята да направите групата и какви цели си поставихте в началото? Ако не се лъжа преди Резервен План ти свиреше в една метъл група, AciDust?

Почти всички ме познават като хМишусх. Пея и свиря на китара в Резервен План.

Останалите в групата са Тани (бас) и Малкия (барабани), който освен с нас свири и с ВСИЧКИ пловдивски банди – това не е шега. От години слушам групи като Shelter, 7 Seconds, Grey Area, Dag Nasty – мелодични хардкор банди, свирещи стил, който като че ли умря в средата на 90-те. В чужбина бе асимилирн от по-мелодичните пънк или емо (отвратително) сцени и просто спря да съществува в световен мащаб, камо ли у нас. Тогава, както ти спомена свирих в бандата AciDust, която обаче се разпадна, защото всеки го влечеше нещо различно. Гущера (сега в Collapso) теглеше към по-мелодичните скриймо банди, аз към Snapcase звучене, останалите пък бяха на нео-метъл вълна и така… Позната история. В този момент започнах да пиша песните за първото ни EP и когато се събрахме, нещата станаха много бързо, защото всичко вече беше написано.

Издадохте ново CD, което се нарича "...нека горят!", както и компилацията "Право на живот" в подкрепа активизма за правата на животните и сайта със същото име. Какви са отзивите до този момент, имаше ли интерес към двата диска на тяхната промоция в клуб "The Box", където свирихте заедно с две френски групи?

Учудва ме, че хората все по-добре приемат бандата ни, защото този стил наистина не е най-атрактивното нещо, което можеш да видиш на сцената. Това ми е пределно ясно. В момента големи са мош бандите като Terror или beatdown групите. Но на промото всички знаеха текстовете ни, същото се случи и в Пловдив на другата промоция.

Момчетата от Fire At Will също казаха много добри думи. Мисля, че след като в сцената ни се появиха толкова добри банди като Vendetta, после Melekh и Redound, хората се наситиха на глада, който съществуваше за подобно звучене и си позволяват да погледнат и към по-позитив и мелодичното звучене. Което е супер, защото, както винаги съм казвал, в хардкора най-хубавото е това, че на една сцена могат да застанат Redound, Melekh и Резервен план и никой да не усети фалш или дискомфорт.

Каква е идеята и към кого е насочен сайта "Право на живот" и компилацията, която издадохте? За популяризиране на вегетарианството и етиката за правата на животните само сред хардкор сцената в България или към по-широк кръг от хора?

"Право на живот" е отворен за всеки, който иска да научи повече за света на животните. Омръзнало ми е да слушам вегани/вегетарианци хейтъри, които само хранят "гадните месоядци". Аз, както и те, допреди няколко години сме били същите. Не искам да превръщам никого в нищо. Единствената ми цел е да дам храна за размисъл на хората, които искат да мислят. Да им кажа не какво а ЗА КАКВО да мислят. Аз се занимавам с телевизия, работейки за най-големите риалити продукции и смятам да използвам всеки шанс в полза на живота без страдание. Компилацията, както си чул, не е само хардкор, а и пънк, хип-хоп, рок, дори поп. Деля хората не на вегетарианци и невегетарианци, хардкор или нехардкор, а на мислещи и игноранти. Ако смятате, че животните заслужават да бъдат шастливи точно както и хората, хвърлете едно око – www.pravonajivot.blogspot.com.

Не смяташ ли, че правата на животните и вегетарианството са загубена кауза в България? За повечето хора в България вегетарианството е просто потребителски избор, това са главно хора от средната класа и нагоре, за които активизма се изчерпва с купуване на скъпи продукти от био-щандовете в магазините, ходене по още по-скъпите вегетариански ресторанти и други подобни прояви на "етично" консуматорство и морал, за които обаче трябва да имаш стабилни финансови средства. Не смяташ ли, че именно това отблъсква обикновените хора от идеите ни и ги кара да казват неща от рода на "имам си достатъчно проблеми на главата, едвам си плащам сметките, а някакви мамини синчета тръгнали да ми казват да не ям месо"?

Вегетарианството не е скъп избор. В това се убедих през изминалите 2-3 години. Готвиш ли си, ще ти е не само еднакво или по-евтино, но и по-вкусно, разнообразно, забавно и без съмнение здравословно. Ние сме в топ 5 в света по затлъстяване и сърдечни болести. Ужас. Колкото до луксозните заведения - предястие, основно и десерт дори и в най-скъпия веге-ресторант в София излизат около 15 лв максимум. Сравнено с цената на цигарите и алкохола, не мисля, че това е "безумно". Леща, соя, нахут – допреди години ми звучаха като гадните неща от училищния стол, а се оказа, че могат да са безумно вкусни. Всичко е въпрос на желание, малко интернет и позитивно настроение. Колкото до етиката зад всичко това – съгласен съм, че се иска време, за да преборишвкуса и да се лишиш от нещо, без да получиш в замяна друго материално. Всъщност аз съм по-разочарован от вегетарианците, които във фейсбук постват по 30 000 неща на ден по темата, но когато се случват истински събития, са си вкъщи. Това, разбира се е личен избор, но тези са хората, които отблъскват средностатистическия човек от движението ни – "домашните активисти" с големи усти и нулева активност. Личният пример е най-добър и доста хора около мен започнаха да се интересуват от този наин на живот само от резултатите, които той постигна с мен - станах по-позитивен, по-жизнен и определено по-хубав хаха.

Не само вегетарианците, а и малкото стрейт-еджъри в България изглежда правят всичко не от убеждения, а го превръщат в консуматорски избор. Слушат стрейт едж групи, купуват си мърч на групите, пият Кока-Кола, носят Найкче, ядат в Макдоналдс, ходят по кафета и дискотеки, разликата е само, че вместо алкохол пият безалкохолно. Какъв е смисълът да си стрейт едж, ако го превърнеш в начин на живот само за привилегировани келеши, които имат достатъчно пари да си купуват кецове, стрейт едж фланелки и скъпарски вегетариански храни? Не смяташ ли, че е по-добре да се насочим към привличането на бедните деца от улицата, за които хардкор музиката да бъде наистина отдушник за личните фрустрации и социалното напрежение?

Кой какви кецове носи и какви заведения посещава не е критерий за нищо. Един от най-добрите ми приятели е стрейт едж, който обожава найковете и колата. Това не го прави нито по-малко sxe, нито по-лош човек. Сещам се за друг пък, който е точно тип "работническа класа" и смята, че да си sxe и да гъчиш дюнери и макдоналдс си е чудесна комбинация. Кой колко пари изкарва също е въпрос на лични умения. Това, че можеш да се реализираш в живота, не значи, че си се продал. Какво ще кажеш примерно за добрите графити-райтъри у нас? Всички, без изключение, станаха дизайнери в големи рекламни агенции. Прави ли това историята, която са съградили за ъндърграунд-арта? Не. В сцената ни има учители, жирналисти, програмисти и какви ли още не. Всеки помага според уменията си. Не мисля, че хардкорът е за работническата класа. Това е било някога. Трябва да има и интелектуалци, които да развиват всичко и на философско ниво. Друга е темата, че имаме 10000000 групи и нито един фензин, нито една книга…. Това е, което прави сцената СЦЕНА, не групите, а идеята, която ги събира.

В песни като "Хроника" и "Мъртви поети" става дума за български поети и революционери като Вапцаров, Ботев, Гео Милев, Дебелянов, Яворов и пр. Можеш ли да цитираш част от свой любим стих на български поет и да обясниш защо си избрал именно него? Мислиш ли, че хлапетата от българската хардкор сцена четат много малко книги и трябва не само да слушат бърза и агресивна музика, а да четат повече литература? Смяташ ли, че хората от алтернативните субкултури като пънк и хардкор имат по-богата обща култура и четат повече от "нормалните" младежи?

Иска ми се да е така, но за съжаление не го усещам. Не знам дали грешката е на образователната ни система или на това, че много хора идват по концерти заради клатушкането. Със сигурност знам, че хората в тези сцени са много отворени и са склонни да приемат песен по текст на Вапцаров или Яворов, докато извън тези среди директно биха ни се изсмяли. Иначе всичките тези хора, които виждате на обложката на "…нека горят!" – Ботев, Яворов, Пушкин, Лермонтов, Вапцаров – това са хора, които са умрели в бой за това в което вярват. В песента мъртви поети пея "Със думи преборил света/ с юмруците бранил слова ". Това е, което понякога много ни липсва – не защитаваме ценностите си с дела. Не само в сцената. В живота ни на българи.

Любимите ми стихове са много. Мисля, че най-много харесвам Гео-Милевото:

> "Аз грабвам в ръка сърцето си - огромен леден камък - и чакам: готов за бой.
> Горко на меките чела!"

Всички знаете, че умира убит от властите, нали… Ето това е хардкор. Не конкретните му вярвания, а убеждението, че трябва да стоиш зад това, в което вярваш.

Доста хора те помнят като водещ на предаването за алтернативна музика и ъндърграунд субкултури "Културистика", което се излъчваше по телевизия ММ. Какви спомени имаш от времето, когато правеше това предаване, какво извлече за себе си от него, мислиш ли, че си успял да привлечеш от телевизионния екран някои деца, за които първия им досег с ъндърграунда е бил от "Културистика", а сега виждаме по хардкор концертите и са част от сцената? Какво значи думата "кюфтеч", която използваше толкова често там? Смяташ ли, че трябва да има предавания за ъндърграунд музика и субкултури по телевизионни и радио програми?

И да, и не. "Културистика" беше нещо, което завърти живота ми сериозно. Заради нея съм това, което съм. Намерих своето място в живота. Запознах се с ужасно много важни за мен хора. Докоснах деца, които никога не биха имали достъп до подобни неща – само разгледай форумите – по едно време беше истинска лудница, която не можех да удържа.

От друга страна не знам дали именно тя не се превърна и в една от причините сцените ни да се напълнят с "пешеходци" – хора, които просто са видели нещо вълнуващо по телевизорЪТ и са решили от днес за утре да са графити-райтъри, хардкор, стрейт едж…
При всички положения фактът, че до ден днешен хората ме спират по улицата и говорят за "Културистика", показва, че явно е имала своето място. Мисля, че се появи в точното време и това даде тласък на много процеси.

Можеш ли да разкажеш за някои гафове от телевизията, както и за някои предавания, които са били специални за теб или за отзивите, които си получавал от зрителите?

Истината беше, че през цялото време шефовете ми гледаха на "Културистика" като на нещо мръсно, втора ръка. Доста време го правих за без пари. Всичко – водене, снимане навън, монтаж… Изкарвах си заплатата като репортер, а предаването беше страничен проект. Когато стана доста популярно вече нямаха избор. Не знам дали помните, но имаше една автореклама на "Културистика", в която със скрита камера бях снимал програмния директор на телевизията, който казваше "Тъпото шоу Културистика с мухъла Мишус…". Тогава това ме обезсърчаваше много. Сега виждам, че ме е мотивирало и ми е давало стимул да правя нещо истинско, не MTV. Благодарен съм за всичко добро и лошо в този период от живота си. Тогава наистина се моделирах като личност.

Иначе една смешна история. Камен Воденичаров тръгва дапродава ММ. Пристига големият шеф от чужбина и решават неделя по обяд да видят какво дават по всички музикални телевизионни канали за сравнение. MTV- Бритни, VH1 – Oasis, The voice – Графа… Пускат ММ и моят грозен скарфейс крещи неистово: "Vendettaaaaaaaaaaaa!" Всички са в шок хахахаха. Според мен съм смъкнал от цената с няколко хиляди хахахаха.

Кои са любимите ти групи и защо трябва повече хора да ги слушат? Резервен План правят кавър на песента "Start Today" на Gorilla Biscuits, какво е едно нещо, което може всеки да започне да прави от днес, от момента, в който прочете това интервю, нещо, което да го направи по-добър като личност, освен вегетарианството и стрейт-еджа, хаха?

Любимите ми банди ги споменах в началото. Не трябва да ги слушате, но поне ги чуйте – може и да ви харесат, особено ако Резервен план са ви приятни. Най-важно е, чевек да има стимул да се развива. Светът е прекалено вълнуващо място, за да се разхождаме безцелно из него. Не отлагайте нищо за утре. Във "Всички мостове горят" пеем: "Вчера няма да се върне./ Утре може да не дойде./ Живея днес!". Откакто лично започнах да спазвам това, се чувствам много по-щастлив.

Кое е най-значимото нещо, което си чул на хардкор концерт? Има ли група, която си гледал на живо и нещо от казаното между песните те е пронизало и останало запечатано в главата ти? А коя българска група ти е направила най-голямо впечатление на живо?

Харесвам много Melekh и Redound. Знам, че звучи странно, имайки превид какво свиря, но те са жестоки наживо, а и приятели в живота. Думи никога не са ме впечатлявали на роден концерт, но виж, духът, който витаеше на X-mass-а, който се проведе в Студентски град преди пет-шест години, бе неописуем….

Какво те кара да се събуждаш всяка сутрин? Чувстваш ли се обичан и смяташ ли, че даваш достатъчно любов към хората, които я заслужават?

Казах го и по-горе. Светът е пълен с ВСИЧКО. Живея за това да правя музика, да пиша поезия, да създам семейство, да се забавлявам с приятелите си, да дам шанс на Момчил да направи поне една читава татуировка, преди да е запълнил цялото ми тяло…

Нещо да имаш да добавиш?

Елате на концерт да се видим, да попеем заедно, да си поговорим. Няма нищо по-хубаво от споделеното – без значение дали е любов, вяра или просто блокче шоколад.

Да започнем днес.

<u>СТРЕЙТ ЕДЖ АНКЕТА</u>

Твоето име, години, местоположение и проекти, в които участваш?

xМишусx, години: I'm gonna stay young 'till I die! От Пловдив, но живея в София. Свиря в Резервен План и правя сайта "Право на живот".

Каква беше причината да станеш стрейт едж и как дефиницията ти за стрейт едж се промени през годините?

Никога не съм пушил, каквото и да е, или пил алкохол. Преди десетина-единайсет години, когато живеех в Словакия, ми попадна един SXE фензин - "Brotherhood". Тогава вече слушах групи като Integrity и Refused, така че бързо се запалих по Earth Crisis, Snapcase, Shelter и цяла купчина други велики банди. Започнах да чета доста по темата и така до днес. Единственото, което се промени през годините, бе разбирането ми за вегетарианството. В началото не смятах, че то въобще има нещо общо с хардкора и стрейт еджа. С годините обаче съвсем естествено осъзнах, че неупотребата на месо е пряко свързана с позитивния начин на живот, който стрейт-еджа проповядва и ето ме днес- правя сайт за правата на животните www.pravonajivot.blogspot.com

Какви са причините някой да стане стрейт едж?

Никой не трябва да става стрейт едж. Това е просто словосъчетание. Виж, мога да ти кажа много причини защо хората не трябва да пушат, пият, друсат и ядат животни. Но мисля, че всеки интелигентен човек е чувал повечето от тях, затова няма да ставам досаден и да ги изброявам.

Какво е твоето определение за стрейт едж?

Стрейт едж е позиция. В никакъв случай не е музика. Има стрейт едж кораджии, рапъри, метъли, акустични изпълнители, ска-еджове... Най-важното е да се знае, че СТРЕЙТ ЕДЖ НЕ Е ЦЕЛ - ТОЙ Е СРЕДСТВО ЗА ПОСТИГАНЕ НА ЦЕЛТА. Тоест, веднъж започнал с опорните правила на тази философия, всеки трябва да продължи да се развива като личност и да се старае да живее максимално позитивен живот. Има една много хубава история на Порсели от Youth of Today, в която бил стрейт едж вече няколко години и живеел без алкохол, цигари, наркотици и месо, но всяка вечер се прибирал с пълна торба неща, свити от магазина, в който работел. Една вечер просто го ударило в главата - тези три правила от песента на Minor Threat не трябва да изчерпват светогледа ти. Те трябва да са просто опорна точка.

Смяташ ли, че стрейт едж трябва да се свързва с неща като вегетарианство, веганство, права на животните, екология и т.н.?

Наскоро четох интервю с китариста на Minor Threat, който казва, че всички от групата са били вегетарианци още по времето, когато написали "Straight edge. Не го включили в песента, защото за тях било естествено да не ядат месо. Даже Йън Макай ходил от време на време да се кара на хората в МакДоналдс и това е годиииииииини преди да се появят Youth of Today И тяхната идея за вегетарианството като част от движението. Аз лично смятам каузата за правата на животните за неизменна част от стрейт еджа, дори си спомням, че когато водих "Културистика" по ММ спорих доста по темата с Рик от 25 Та Life, който също е стрейт едж. В крайна сметка е въпрос на избор, а моят е за "новата етика". Наскоро си го татуирах и на крака, така че да се надяваме, че ще остана ххх поне още месец.

Мислиш ли, че стрейт едж може да се смята като някаква форма на социален протест или политически акт сам по себе си?

Той е. Самият факт, че десетки хиляди души по целия свят правят нещо, което е в пряк разрив, дори сблъсък с общоприетото, говори сам за себе си. Хората смятат, че е супер нормално, да ядеш животните, да се напиваш веднъж седмично, да пушиш по кутия на ден - така живеят милиарди. Ако стрейт едж не е социален бунт не знам. И е най-пънк. Имаше един виц, в който двама пънкари спорят кой е по-пънк. Единият е с блузка "Too drunk to fuck", а другият с "Too punk to drink". Не бих могъл да го кажа по-добре.

> "Зад металната врата светът е четири стени. Погребан за чужди очи. Никога не си мечтал. Никога не си живял. Самотен, но не и сам. Защото идват ангели в черно за теб. Всички мои герои носят маски. Зад миража на плътта знам еднакъв е светът. Същите болка и гняв. Всички думи на света нямат никаква цена пред смелия подвиг в нощта, защото всички носим еднаква по форма душа в нашите сърца. Всички мои герои носят маски. Зад твоя гръб сме и стоим, докато всички клетки не сломим. В борба за право на живот ние сме с теб." - текст на песента "Формата на нашите души" на Резервен План, посветена на Фронта за освобождение на животните (ALF).

http://myspace.com/rezervenplan

Твоето име, години, местоположение и проекти, в които участваш?

Дъстин Хол, 27 години. Живея в Бъркли, Калифорния. Свирил съм във веган стрейт едж групата Gather, а в момента свиря в Lockstep.

Каква беше причината да станеш стрейт едж и как дефиницията ти за стрейт едж се промени през годините?

Станах стрейт едж като реакция срещу неприятните неща, които ми се случиха през ляото, когато бях на 15. Чичото на най-добрият ми приятел почина от цироза вследствие на алкохолизъм, сестрата на същия мой приятел беше бита на един купон, защото не "пусна" на момче, когато е била пияна, а собствената ми майка се върна обратното в моя живот, след като цяла година бях отделен от нея, само дето този път тя беше пристрастена към амфетамини. По това време слушах пънк и карах скейт, но също така пушех трева и се наливах с алкохол. Случиха се изброените неща, а баща ми разбра, че пуша трева, след което ЧУХ думите от текстовете на Minor Threat и Gorilla Biscuits и започнаха да значат нещо за мен. С течение на годините моите причини да остана стрейт едж са се променили, така както и аз се променям. На 19 се струвах да направя каквото и да е друго нещо, освен да бъда стрейт едж, на 21 се гордеех да бъда стрейт едж и да откривам различните разновидности на хардкор музика, на 23 започнах да свиря в групата GATHER и бях силно въодушевен и щастлив да вдъхновявам другите да се борят като индивиди в този свят (като, иронично, се включват в движение наречено веган стрейт едж), а днес, мен отново ме е страх да си слагам други етикети освен стрейт едж, разочаровайки моята страхотна общност от другари, които са се отказали от стрейт едж отдавна.

Какви са причините някой да стане стрейт едж?

Според мен най-смислената причина да станеш стрейт едж е да избегнеш подражателната култура на 'якото'. Алкохолната индустрия продава почти неопровержим образ на това какво е 'яко' в тази култура, всичко се върти около 'айляка' от пиенето на алкохол, по всяко свободно време. Това се случва и с пушенето на трева и цигарите, и в по-малка степен с кокаина и амфетите. Проблемът е, че вземайки участие в тези култури, хората - по мое мнение - изглеждат изключително патетично, те наивно вярват на най-големите лъжи и следват най-малко оригиналния лайфстайл! Моята общност от стрейт едж приятели е съставена от силни индивидуалности с уникални характери, които позволяват на останалите да се развиват и да показват своята истинска личност, тъй като не ни се налага да следваме стереотипите на готиното, създадени от алкохолната индустрия!

Какво е твоето определение за стрейт едж?

Стрейт едж е клетва към въздържание от алкохол и наркотици, която се основава на схващането, че живота може да бъде много по-стойностен, когато си трезвен. Толкова много хора вярват в това поради толкова много различни причини, че в един момент се превръща в движение, общност на стрейт едж хлапета, която постоянно се разширява.

Смяташ ли, че стрейт едж трябва да се свързва с неща като вегетарианство, веганство, права на животните, екология и т.н.?

Според мен стрейт едж неизбежно се свързва с по-широките социални движения. Просто така се случва, че когато на хлапетата започне да им пука за техните собствени животи и натрупат достатъчно опит да заемат позиция срещу обществения имидж на готиното (да не пият алкохол и да ценят своите трезвени усещания от живота), те започват да мислят и за останалите; обикновено за другите, които нямат този избор и свобода в своя живот. Аз не бях особено алтруистичен и не ми пукаше за много неща преди да стана стрейт едж, но след това вече можех да видя несправедливостите, които винаги са съществували около мен. Това се случва и с много други, така че стрейт едж винаги ще бъде свързано с неща като правата на животните, веганство, социална екология, феминизъм и т.н.

Мислиш ли, че стрейт едж може да се смята като някаква форма на социален протест или политически акт сам по себе си?

Стрейт едж може да се разглежда като най-малката форма на социален протест: да изразиш принципите си, обикновено още в юношеска възраст, че искаш да се разграничиш от вредните индустрии и техните отровни продукти и послания. Това само по себе си е мини-революция. Въпреки това, стрейт едж по никакъв начин не може да бъде заплаха за тези индустрии или за масовата култура като цяло. Движенията, които се основават на бойкот не могат да постигнат нищо срещу системата. За щастие, повечето умни стрейт едж хлапета осъзнават това и се опитват да се организират помежду си, да разширят личните си идеи до социални, ако искат да се борят срещу несправедливата система.

"Straight Edge cannot be considered the final goal, but in order to achieve the things that count the most, we must use it as a tool. There is more to it than simply being drug free, it's the clarity of mind to act most effectively against this system we're fighting. It's the first step, it's the key to unlock you from your apathy. But if you stop at that, you're just a waste to me. You've broken your addiction, but now you just sit as stagnant as a passed out frat-boy - you're no threat! I know plenty of Christian who don't drink. Do they deserve praise for being revolutionary? NO! Do you really believe that Straight Edge alone is going to do shit? If drugs are the reason everyone's so passive, use your sobriety to act! Do you think it's just about health? The how does it effect anyone but you? Now that you're liberated, what are you going to do? Merely Straight Edge - not enough! Merely Straight Edge - step it up! If you think that we have things in common just because we both wear X's on our hands, you're wrong! We both may abstain from substances, but that is not enough to make a bond." - текст на песента "Escalate" на Gather.

Интервюта с Gather: http://diy.aresistance.net/content/view/65/161/
http://straightfromtheinside.wordpress.com/2009/02/25/gather/
Официален сайт Gather: http://myspace.com/gather
Официален сайт Lockstep: http://www.myspace.com/lockstepca

Твоето име, години, местоположение и проекти, в които участваш?

А Джей, 23 години. Живея в Питсбърг, Пенсилвания. Свиря в хардкор групата Path To Misery и участвам в проекта Beyond Punk.

Каква беше причината да станеш стрейт едж и как дефиницията ти за стрейт едж се промени през годините?

Аз винаги съм бил "стрейт едж", защото бях добре възпитан от моята майка и моите баба и дядо. По-късно отидох за първи път на концерт на Earth Crisis и видях, че не съм единственото хлапе, което се интересува от тези неща, бях много въодушевен. Хлапе с ококорени очи, аз имах голяма вяра във възгледите на Earth Crisis относно стрейт едж, разглеждан като някакъв вид движение; сега обаче разбирам, че аз съм един от малцината, които наистина вярват в техните послания.

Какви са причините някой да стане стрейт едж?

Не знам, всичко ми се струва прекалено очевидно.

Какво е твоето определение за стрейт едж?

Зависи как даден човек интерпретира и в каква посока канализира своята трезвеност. За мен това е просто личен избор, въпреки моето желание да се превърне в истинско движение, в което вярвах, когато бях на 16.

Смяташ ли, че стрейт едж трябва да се свързва с неща като вегетарианство, веганство, права на животните, екология и т.н.?

Определено правата на животните... да пиеш мляко или ядеш хамбургер е много по-лошо за даден човек, отколкото може да бъде да изпиеш чаша вино. Ако някой иска да направи нещо за здравето си като се предпази от рак на белите дробове или черния дроб, бойкотирайки алкохола и цигарите, тогава защо същият човек не се предпази и от рак на дебелото черво или сърдечни болести като се откаже от месото и животинските продукти? Месото според мен е дори по-вредно за хората и обществото от алкохола и цигарите.

Мислиш ли, че стрейт едж може да се смята като някаква форма на социален протест или политически акт сам по себе си?

За съжаление, на нещо толкова просто като непиенето на алкохол се гледа като на нещо радикално в съвременното общество. Същото може да се каже за непушенето на цигари или неяденето на месо.

> "The inherent incapability for a man to impose restraint upon the will of another man's path in life remains a fixation to those who seek to create a false illusion of preeminence. Under a veil of benevolence their perversion for dominance is put into motion and it truly is a testament to their unwillingness to allow life to take its own course. The inherent incapability to control my existence shall be exposed and I will bring about the end to their undisputed dominance. Bring about the end to their inability to accept the fact that no man shall cast his laws upon me. I abide by the laws of none other than my own and I refuse to accept their obsession for oppression" - текст на песента "Inherent Incapability" на Path To Misery.

Интервюта с Path To Misery: http://diy.aresistance.net/content/view/155/205/
http://myspace.com/pathtomisery
http://myspace.com/beyondpunk

Твоето име, години, местоположение и проекти, в които участваш?

Шон, 25, Блекпул, Англия. Свирил съм в няколко хардкор групи - всичките много зле. Веднъж бях в стрейт едж група. Направихме два концерта, но китариста и барабаниста ни и двамата решиха, че няма да бъдат стрейт едж повече. Бях разочарован, главно защото те вече не искаха да бъдат част от групата, а останалите членове искаха да останем стрейт едж банда. Но освен с хардкор музиката, аз съм активен до известна степен в различни местни колективи за правата на животните/веганизъм, пряко действие по саботиране на лова, анархизъм и антивоенен активизъм.

Каква беше причината да станеш стрейт едж и как дефиницията ти за стрейт едж се промени през годините?

Още когато бях на 16 бях решил да не се напивам като приятелите ми. Тогава не бях и чувал за стрейт едж - просто бях започнал да слушам алтернативна музика. The Offspring бяха най-пънкарската група, която бях чувал. Виждах приятелите ми да правят много глупави неща, когато се напият и реших да не им подражавам. Моментът на осъзнаване дойде, когато видях един приятел да разбива стената на друг приятел с чук, когато беше много близо до лицето му. Тази случка напълно разби нашата компания и аз реших, че повече не искам да участвам в това. Аз продължих от време на време да отварям по бира, но всеки път си задавах въпроса 'какъв е смисъла?' Последното ми пиене беше половин бира, когато излязоха резултатите от GCSE изпита ми и се бяхме събрали в двора на един приятел. В следващите няколко години започнах да навлизам все повече в хардкор/пънк субкултурата и... в това, което беше стрейт едж. Започнах да прикачвам етикета стрейт едж към себе си, когато влязох в университета. Живеех с още 8 момчета и бях единствения непияч, а отскоро бях станал веган и усещах как ме гледат като някакъв отшелник (тъпо е, знам). Аз се наричах веган и стрейт едж, така че използвайки етикетите не се чувствах самотен. Чувствах се отчужден от културата, която виждах около себе си, но се чувствах свързан към нещо друго. Започнах да слушам повече групи като Earth Crisis и Birthright, които представяха стрейт едж по социален начин. Аз не бях избягал от обществото, аз бях против него.

Какви са причините някой да стане стрейт едж?

Здравните ползи, парите, които спестяваш, чистотата на ума, да се научиш да се забавляваш без да използваш субстанции, които замъгляват съзнанието ти, да бъдеш самоуверен в позитивния смисъл, надежден... не мога да се сетя за негативен аспект.

Какво е твоето определение за стрейт едж?

За мен започна като личен избор, но колкото повече мислех за това, то еволюира до нещо по-голямо. То се превърна в манифестация.

Смяташ ли, че стрейт едж трябва да се свързва с неща като вегетарианство, веганство, права на животните, екология и т.н.?

Да. За мен е съвсем естествено да разшириш принципите си от стрейт едж до правата на животните и социалната екология. Веднъж след като започнах да се наричам стрейт едж за мен това беше отхвърляне на "ценностите", налагани ми от обществото и това се свърза по много добър начин с моите възгледи за правата на животните. Алкохолът е начин да избягаш от живота, да ни отчужди от нашата среда на дейност и да станем апатични консуматори. Същата култура, която поробва хора и трупа печалби, поробва животните и природата. За мен всичко е свързано

Твоето име, години, местоположение и проекти, в които участваш?

Юлия Яковлева, години: 23 Родом от Литва, но в момента живея в биорегионалистка еко-ферма в Словакия. Участвала съм в организиране на DIY концерти, правене на зинове и акции като "Храна не оръжия" (Food Not Bombs).

Каква беше причината да станеш стрейт едж и как дефиницията ти за стрейт едж се промени през годините?

Това е моят път към мира. С чисто съзнание мога да направя много повече в полза на другите.

Какви са причините някой да стане стрейт едж?

Алкохолът и наркотиците правят хората душевно празни. Проблемите не се появяват изведнъж; те ще се прояват по-късно и ще е много трудно да се поправят.

Какво е твоето определение за стрейт едж?

Стрейт едж определено е мой личен избор, начин на живот "без отрови".

Смяташ ли, че стрейт едж трябва да се свързва с неща като вегетарианство, веганство, права на животните, екология и т.н.?

Не, по принцип не. Но скоро хората започват да разсъждават разумно за човешката култура и мястото ни на Земята. Ние сме просто малко парче от вселената и трябва да е ясно, че ако на хората им пука за себе си, трябва да им пука и за целия свят.

Мислиш ли, че стрейт едж може да се смята като някаква форма на социален протест или политически акт сам по себе си?

Стрейт едж идеите почти винаги се развиват до различни политически възгледи за живота, като социална справедливост или права на животните, включително протести и писане на статии, като част от активизма на хората.

"By what right do you scar so many with your vile touch
Feeding a heart so loveless with a loveless act
Lying with the tongue of a serpent through poison fangs
From behind a smiling mask that hides the cold face of a predator

And by what right do you force your will on another's life
Slaking vampiric thirst with another's dream
Damning one who should be free to live in chains
Finding twisted pleasure in causing pain like a true demon

It is not your right to deceive and abuse women!
It is not your right to control an individual!
It is not your right to treat a human being as an object to satisfy your selfish lust!
This is not your fuckin' right!"
- текста на песента "Vanguard" на хардкор групата xSEVEN GENERATIONSx

"DON'T DRINK, don't smoke, DON'T FUCK!", Minor Threat

Истината е, че голяма част от мъжете са научени от обществото да бъдат консуматори на сексуалността и да консумират женското тяло по същия начин, както те консумират всичко останало, като алкохол, цигари, наркотици... Разбира се в последните години и жените са приучени да правят същото нещо. Ние не се учим как да се отнасяме с другите човешки същества, но за сметка на това отвсякъде ни се показва как да използваме човешките тела за наше собствено егоистично забавление, забравяйки, че човешкото тяло с неговата физическа красота не е просто предмет, а част от завършен индивид със собствени вкусове и желания. На мъжете, които консумират женското тяло като нищо повече от техен обект на сексуални желания трябва да им се покаже, че това поведение е неприемливо. А в много случаи подобни асиметрични отношения между мъжа и жената се случват в следствие употребата на алкохол.

Аз живея в Студентски град. Изглежда всеки студент е алкохолик. Цялата младежка култура от гимназията до завършването на висшето образование, че и след това се гради върху излизането вечер и ходенето на кръчма, клуб, дискотека, домашно парти, където основата цел е всички да се напият. Клубовете, където пускат музика и би трябвало да се отпуснеш и видиш с приятели не са места, където действително можеш да прекараш приятно с приятели или да се запознаеш с нови хора. Те са места, където всеки е под постоянен натиск да си купува най-малкото бира и да не остава нито минута без бутилка или чаша в ръка. А живота става все по-скъп.

Въпреки това хората продължават да пръскат маса пари за алкохол в кръчмите и клубовете. Разбира се, често се случва някой да се напие от мъка заради финансовите си проблеми, несполуките и несгодите в интимния живот, работата, ученето. Без значение поради каква причина се напие, след като се напие човек разкрива същността си; разкрива емоциите, които преди това е държал под контрол.

Щом се напият някои стават весели и разговорливи, други стават афектирани, някои са шумни, груби и невъзпитани в обноските, други стават тъжни и депресирани. Но най-забележими са тези, които стават агресивни и опасни за околните. Всяка вечер по улиците излизат мъже от различни възрасти, чийто животи са изпълнени със сдържана ярост, а когато посегнат към бутилката, тази ярост се отприщва с пълна сила. Единствените емоции, които те са способни да изразяват са деструктивни такива. Разбира се, че не алкохола създава насилието, но той го освобождава. Проблемът е доста по-дълбок от просто консумацията на алкохол, очевидно докато хората използват алкохола като лек, като отдушник на напрежението, като бягство, то те няма да могат да намерят конструктивни, позитивни решения за проблемите си.

Повечето от нас вероятно имат или са имали неприятни преживявания с пияни хора. Някои от вас може би са били отгледани от един или повече родители-алкохолици и живеят с непрестанния страх какво може да се случи ако някой от членовете на семейството започне да пие. Пиенето източва семейния бюджет. Пиенето превръща хората, които обичаме в пияни чудовища. Пиенето е сериозен фактор в случаите на домашно насилие на някой член от семейството (нека да бъдем честни; обикновено от страна на мъжете) срещу техните партньори и/или деца. Алкохолът е най-често използваната дрога, която мъжете дават на някоя жена преди да правят с нея секс без нейно трезво съгласие. Ако се напиеш или накараш някой да се напие, за да правиш секс с него/нея, знаейки, че в трезво състояние не би се навил/а да прави секс с теб е равно на изнасилване. Ще се наложи да изясня определението за "изнасилване", защото много хора изглежда не знаят какво значи изнасилване. Изнасилване е, когато някой манипулира или подчини друг да прави секс с него без да има съзнателно и пълно съгласие между двамата. Изнасилването си е изнасилване, дори когато изнасилвачът вярва, че на другия му харесва и го иска. Всеки носи отговорност за собствените си сексуални граници с определен човек. Ако някой иска да каже "стоп" в определен момент, другият трябва да уважи това, без изключения. Да се напиеш не е извинение за прекрачването на сексуалните граници на другия. Повечето студенти първокурсници започват да се събират и да се напиват с колегите си още от първия ден на следването си, а много от тях продължават да пият системно до завършването си. В тази ситуация много жени имат чести сексуални контакти с различни партньори, докато са в силно нетрезвно състояние.

Пиният човек е в най-добрият случай пасивен консуматор на зла и неетична индустрия. В най-лошият е злодей, изнасилвач и извършител на семейно насилие или на опасно пътнотранспортно произшествие. А алкохолната индустрия е неетична не само защото физически трови телата на хората, а защото рекламите на алкохол подкрепят сексизъма и насилието. Пиенето ще направи жените по фемининни, а мъжете по-маскулинни. Пиенето ще увеличи шансовете ти да изконсумираш секс с някого. Алкохолът ще направи така, че "да ти пуснат". Алкохолните компании използват това напълно явно и рекламират алкохола като секс-дрога, те рекламират своя продукт на мъже, като им обещават сексуални резултати. Шокиращо е, че няма кампании, които да информират и предупреждават жените за опасностите от пиенето.

Не искам да забранявам на никой да пие. Просто се чувствам кофти, виждайки ефектите от интоксикацията с алкохол на моите връстници. Последствията за света и за техния личен живот всеки ден. Също така чувствам несигурност за личната си безопасност, когато се разхождам вечер по улиците и виждам пияни хора да се разхождат нетрезви и изглеждащи сякаш всеки един момент могат изведнъж да избухнат в насилие срещу мен или моите приятели.

1. Име?
2. От колко време не пиеш алкохол? Беше ли това съзнателен избор, провокиран от нещо или никога не си се напивала с връстници?
3. А хората, с които дружиш пият ли алкохол, ходиш ли на партитата, където се пие алкохол или пуши трева и пр.?
4. Случвало ли ти се е пияни момчета, които познаваш (не са непознати) да те карат да се чувстваш неудобно и да ти правят сексуални намеци, а когато са трезви същите момчета не биха се държали по този начин?
5. Смяташ ли, че момчетата, които всеки ден консумират алкохол гледат на секса също като на продукт, който могат да изконсумират, както пиенето? И за тях няма голяма разлика дали ще се напият или ще правят секс, гледат и на двете по сходен начин. Мислиш ли, че да се намали съзнателно консумацията на алкохол сред младежите е най-важната стъпка за спиране на насилието сред тийнейджърите и ограничаването на изнасилванията и безразборните сексуални контакти по купоните?

<u>В свят без алкохол ще има:</u>
- С едно извинение по-малко за изнасилвания и насилие срещу жени
- С един инструмент по-малко за изнасилвачите да постигнат своите цели
- Много повече хора ще могат ефективно да се борят срещу своите демони
- Просто помислете за относителното подобряване на мира и спокойствието по нашите улици и в нашите домове

1. Ж.
2. По принцип не пия алкохол, защото не намирам смисъл. Да, съзнателен избор... Няма смисъл да се гъзаря и така...
3. Ами да, пият алкохол, но само като се съберат повече хора, а колкото до тревата.. съм много против. И просто избягвам да дружа с такива.. И не, не ходя по партита, защото не знаеш там какво може да се случи, да ти сипят нещо докато не гледаш и после върви се чуди какво става. Смисъл, имах една позната, която ей така отиде една вечер.. и на сутринта просто почина и не се разбра от какво. От тогава просто не съм и се замисляла за партита и глупости.
4. О, ами мисля, че веднъж, два пъти... Но аз по принцип ги игнорирам, правя се че нищо не се е случило, но просто някак... ограничавам контактите си с тях.. (:
5. Ами... зависи от човека. От начина на мислене и от средата, в която се намираш. Смисъл, в училище постоянно ги слушам кой кого "изпаткал" това-онова... Някои си поставят секса за цел, просто. И когато се "отрежат" едно хубаво и им влияе на трезвото мислене, идва им куражът... и правят големи глупости. Иначе ако се намали консумацията до някаква степен, би трябвало да има резултати.

1. Т.
2. Никога не съм усещала потребността да вкусвам подобни отвари. С годините се превърна в съзнателен избор, с осъзнаването, че всяка глътка те откъсва все по-далеч от съзнанието.
3. Някои от тях пият, но колкото да погъделичкат небцето. А разбиранията, прикачени към т.нар. "партита", вонящи не само на задръстени и ферментирали мозъци, са също така далеч от мен - едно замаскирване на празното съществуване.
4. На мен лично не, но момичета, които познавам, са били под нападките на подобни обекти. Обекти, защото слагат маската на фалшивото, безгрижното, но се долавят грубите очертания на егоизъм и апатия.
5. Безкрайна армия консуматори със светкащи очички. И все пак всичко се свежда и до личностно израстване и осъзнаване. Рутината, с която изпълняват всичко, механизирано и с липса на всякаква страст - напиване, секс - и в двата случая търсят задоволяване на себичните си потреби и чешене на егото. Да, мисля, че съзнателното самоограничаване, намирането на нови алтернативи са от огромна важност. Алкохолизирането е в пряка връзка с насилието, безразборните сексуални контакти, агресията, изнасилванията. Една зависимост незадължително води до друга, но лишава от трезво осмисляне на заобикалящия ни свят и ставаме опасни, не само за себе си, роби на някакви си течности.

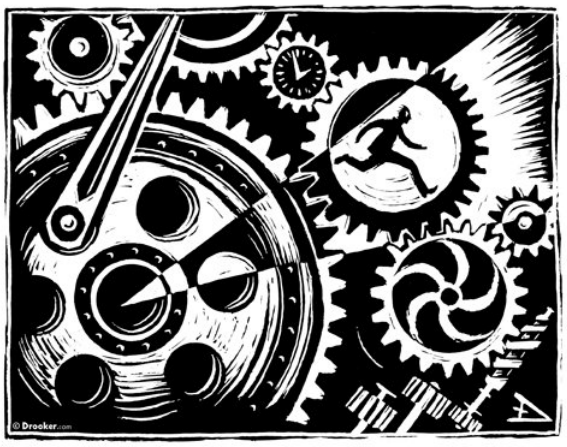

Преди време написах самиздат, който започваше с: "това общество не ми предлага нищо освен работа, телевизия, и рак". Аз все още съм съгласен с това твърдение, но също е важно да отбележа, че това общество ми предлага също секс, добра храна, непрестанни разговори, всякакви видове изкуство. Всички тези неща са в изобилие и са лесни за намиране. Всъщност, тази способност на системата непрестанно да изпълва моите желания по отчуждаващ, незадоволителен начин, докато в същото време непрестанно ме атакува, понякога с явно насилие, но в повечето случаи с лъжи и манипулация, е това, което прави атакуването на обществения ред толкова трудно. Може да се каже, че революцията не е в изпълването на съществуващите желания, а създаването на нови такива.

Голяма част от "радикалната" пропаганда предлага визия на капитализма изпълнена с конформизъм, ригидни роли, и стабилност. Тази визия е в пълно противоречие с моя опит. Светът, който аз виждам е изпълнен с множество от различни мнения (повечето от тях безполезни), милиони роли, от които може да си избереш (всички в услуга на капитала), непрестанен прилив от идеи и промени в социалната среда (но никога слагащи край на грабителството на ресурси и експлоатацията). Ситуационистите обявиха, че "ние разменихме възможността да умрем от глад, за това да умрем от скука". Аз смятам, че гладът (както и скуката) са живи и се справят добре - може би дори в по-голяма степен от когато и да било - но сега ние имаме възможност да гледаме по телевизията как другите хора умират от глад. Гладът и бедността се превърнаха в просто още един спектакъл, още един скучен залък от новините в медийната мрежа от лъжи. За съжаление, гладът и бедността са много реални явления. Отчуждението и скуката не могат да се третират като чисто психологически дилеми отделени от класовото общество, от което произлизат, затова материалистичната реалност на това общество - която включва както телевизията, така и гладът - не може да бъде забравена.

Да избягаш от това общество не е вариант, защото просто не е вариант. Ако беше, тогава си мисля, че всички щяхме да изберем тази възможност до сега, а аз нямаше да седя и пиша колко гаден е капитализма. Ти можеш да се самоубиеш и да ни оставиш да се разправяме със сметките по погребението ти, да избягаш в някое кътче по горите на все по-изчезващата дива природа, или да започнеш безнадеждна терористична група от рода на Баадер-Майнхоф (без значение колко ефективни са били Андреас Баадер и Улрике Майнхоф, това не може да помогне, а просто можем да се възхищаваме на тяхната любов да крадат коли и да взривяват разни неща). По дяволите, ти всъщност може да направиш и трите неща едно след друго, но в обратен ред, обаче дори и тогава, все още ще бъдеш задушен в същата тоталност, която задушава всички останали. Това е положението, тя задушава всички нас, докато не я унищожим.

Да перефразирам Маркс: ние създаваме нашата собствена история, но в ситуация, при която нямаме избор. Нашият избор е единствено в това как ще се изправим лице в лице със света, в който се раждаме. Аз съм решил да се боря, дори всички несправедливости непреклонно да репресират стремежа към този вид на социално пробуждане, за който се боря, но се надявам да не съм сам в този си избор, както понякога изглежда.

xDONx
www.veganstraightedge.org

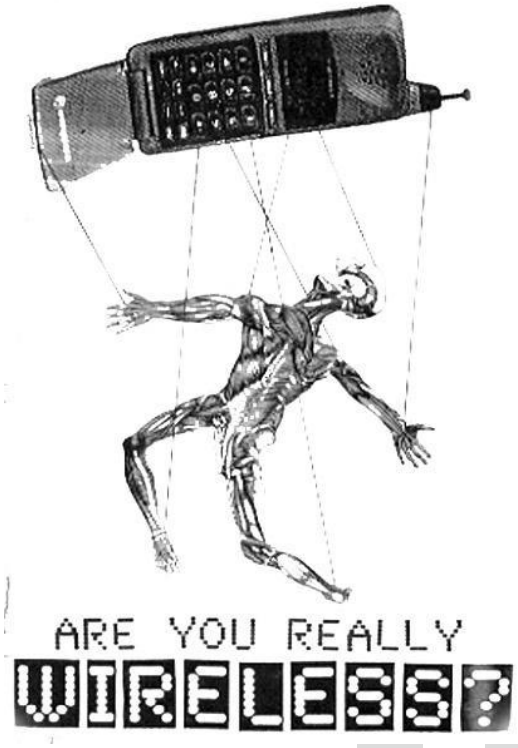

Контролът, който се прилага върху нас в модерното общество става по един автоматичен начин, насред местата, в които живеем и посещаваме. Участваме в определени ритуали, съставящи нашия живот: работата, "свободното време", консумирането, подчинението и всичко това, защото светът, в които живеем е предназначен само за това.

Всички знаем, че търговските центрове са предназначени за пазаруване, офисите са за работа, така наречените с ирония "всекидневни" са за прекарване на времето в гледане на телевизия, а училищата - да се слушат и изпълняват нарежданията на учителите. В големите магазини не можеш да правиш нищо друго, освен да купуваш стоки и да затвърждаваш консуматорските си навици; трудно бихме проумели, че можем да направим нещо друго там, а в случаи, че го направим, то почти винаги би се определило като незаконно.

Свободните пространства на планетата стават все по-малко; свободни пространства, които не са обградени от стени, където можем да дадем свобода на нашите тела и съзнания.

Почти всички места, на които можеш да отидеш са собственост на човек или фирма, който ги държи под контрол: частна или общинска собственост, търговски центрове, автомагистрали, класни стаи, национални паркове и т.н.

А нашите всекидневни маршрути рядко се доближават до малкото останали свободни места. Тези места, където съзнанието и удоволствието може да бъде свободно с какъвто и да е смисъл биват замествани с внимателно изградени и контролирани места, където нашите желания и емоции биват преработени и ни се предлагат на съответната цена. Да придадем нашето собствено значение на света и да изградим наши собствени начини за действие и игри е фундаментална част от човешкият живот, днес, когато не се намираме в пространства стимулиращи това, не бива да се учудваме, въпреки че толкова много хора се чувстват отчаяни и празни. И именно заради това в света има толкова малко свободни места, а кръговрата на живота никога не ни приближава до тях, следователно биваме принудени да ходим на места като Софияленд, за да открием нещо подобно за игра и забавление. Така истинските приключения, за които копнеят сърцата ни, биват замествани с фалшиви подобия на авантюри и емоции, стимулиращи пасивното наблюдение, вместо активното участие в живота.

Нашето време, подобно на нашите места, е също така завзето и умело контролирано. Целият свят живее и се движи според една стандартизирана часова система, предназначена да синхронизира движенията на всички хора от единия край на света до другия. Вътре в тази господстваща система се намират нашите животи, контролирани от работното ни време, часовото разписание на градксия транспорт, времето в уличния трафик и прочие. Това програмиране на нашите животи започва още от детството, когато насилствено ни е наложен контрол, вкоренил се дълбоко във всички нас, стигнали сме до там, че сме забравили, че всичкото време от нашия живот, принадлежи изцяло на нас самите и на никого другиго, че можем да го използваме както си искаме, а не само да мислим за работните дни обедната почивка и "свободното време" през уикенда.

За голяма част от нас е невъзможно да си представим един напълно спонтанен живот, какво остава да се опитаме да го живеем.

Замисляли ли сте се колко пъти имате възможност да посрещнете изгрева? Колко често се разхождате през хубавите слънчеви дни? Ако ви се отдаде възможност за едно вълнуващо пътешествие тази седмица, бихте ли го направили?

Заобикалящата ни среда и часовите ограничения, в които се заключваме драстично намаляват потенциала на нашите животи. А и също така ни изолират едни от други. Нашата работа обичайно протича през определен интервал от време, през които вършим специфични задачи, с една определена група от хора, на едно установено място. Това еднообразие и тази рутина ни създават една много ограничено виждане за света и възпрепятстват възможността да срещнем и опознаем друг тип хора. Нашите домове ни ограничават дори повече. Жилищните квартали в днешно време са като гробища за обществото, където хората са пакетирани в отделни кутии, подобно на продуктите от супермаркета, запечатани, за да се "задържат" свежи и пресни...

Дебели стени ни изолират от нашите съседи, приятели и роднини, възпрепятстващи създаването на наистина близки взаимоотношения, на една общност, споделяща едно пространство, където всички биха могли да се облагодетелстват взаимно и да споделят своите мисли, желания, идеи и съзидателност. И така нашите работни места, както и на нашите домове, ни държат вързани за едно място, заседнали и неспособни да пътуваме по света, като единствено ни се отваря малка възможност за това по време на годишния работен отпуск или ваканция.

Дори нашите пътувания ограничават и биват ограничени. Нашите модерни форми на транспорт: коли, автобуси, влакове, самолети, метро - всички те ни държат затворени в едни фиксирани пътища, гледайки как външният свят минава през екрана, като че ли гледаме поредната скучна телевизионна програма. Всеки един от нас живее в свой собствен свят, съдържащ добре познати места (работното място, хранителният магазин, апартамента на приятел, някой бар или клуб), където нямаме кой знае какви връзки и взаимоотношения (стоим или се движим изолирани в колата, в автобуса, по улиците) като вероятността да открием нещо ново и вълнуващо е изключително малка. Един човек може да пътува по пътищата на 10 различни страни и да не види нищо по-различно от асфалт и бензиностанции, докато стои вътре в западната си кола.

Затворени в нашите пътища, ние не можем да си представим едно истинско свободно пътешествие такова, каквото би ни върнало прекия контакт с другите хора и околната среда, както и би ни отворило възможност за нови и различни неща във всеки един момент.

В стремежа да открият свободата някои от нас гледат на Интернет като на "последната възможност", като на едно свободно място, което все още не е поставено под пълен контрол, и което чака да бъде използвано. Киберпространството все още предлага определено ниво на свобода и комуникация и е хубаво да се използва в определени граници, но голяма част от хората се облъчват твърде много. Подобно на телевизията се получава едно зомбиране в екрана, закотвяме се вкъщи и един вид се самоампутираме. Пишем си с приятелите от съседния блок, вместо да си говорим на живо лице в лице.

Това ли е свободата? Да стоиш неподвижен, гледайки с часове светлините на екрана, без да усетиш наслада, допир, миризма и вкус? Забравил/а ли си усещането на влажната трева и топлия пясък под краката ти, пушека и миризмата на лагерния огън в носа ти? Спомняш ли си какво е чувството да лежиш върху земята, гледайки обсипаното със звезди небе, помниш ли насладата от волното тичане из полето, плуването в морето и докосването на любимия човек?

XXX

Интернет:

www.diy.aresistance.net/katarzis
katarzis@riseup.net
www.myspace.com/xsanitymonkx

www.t-musicvault.com
www.gocitizen.net
www.edgethemovie.com
www.killfromtheheart.com
www.profaneexistence.org
www.lasthours.org.uk

Хардкор/пънк групи:

www.myspace.com/rezervenplan
www.masquepalabras.org/blackcatcollective
www.myspace.com/7generations
www.myspace.com/earthcrisis
www.myspace.com/trial
www.myspace.com/unbrokenca
www.myspace.com/gorillabiscuits
www.myspace.com/refused
www.myspace.com/banecentral
www.myspace.com/haveheart
www.myspace.com/vitaminxhc
www.myspace.com/bikesk8mosh
www.myspace.com/melekh
www.stbghc.com
www.myspace.com/indignitybg
www.a-moral.gaddict.net
www.myspace.com/bombshelterbg
www.myspace.com/bfdmsfc
www.freewebs.com/thelivingdeadbg
www.spot-band.tk
www.myspace.com/lasthopesofia
www.fromthedepths.info
www.bora.hardcore.lt

Хардкор, пънк, стрейт едж:

www.diy.aresistance.net
www.hcspirit.com
www.unitedandstrong.net
www.straightfromtheinside.wordpress.com

www.vinyledge.com
www.xbldclotx.com
www.punk-hardcore.info
www.profaneexistence.org
www.killyourpetpuppy.co.uk
www.masquepalabras.org

Вегетарианство, права на животните:

www.animalrights.aresistance.net
www.pravonajivot.blogspot.com
www.zemianazaem.com
www.ecovege.org
www.vegebg.org
www.kring.bg
www.animalliberationfront.com
www.veganthis.org
www.rootsofcompassion.org
www.abolitionist-online.com
www.voiceofthevoiceless.org

Активизъм, социално съзнание:

www.aresistance.net
www.bulgaria.indymedia.org
www.lifeaftercapitalism.info
www.crimethinc.com
www.anarchy.bg
www.infoshop.org
www.prole.info
www.libcom.org
www.primitivism.com

Благодарности на Джоно за предната корица:
xjonathanraltonx@gmail.com

Използвани са графики от: www.positiveartlook.blogspot.com

На задната корица: Стивън Патрик Мориси

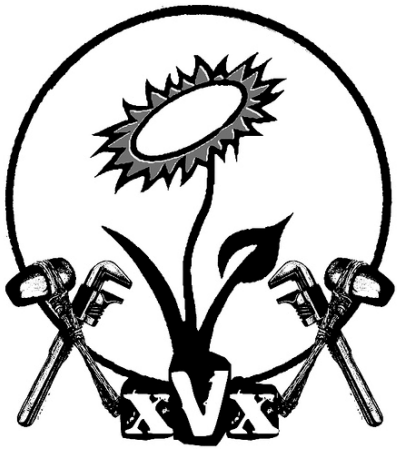

YOUTH
of
TODAY